

Sygn. akt V Kz 570/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi w V Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Lerka

przy udziale Prokuratora Jolanty Skowrońskiej

po rozpoznaniu w sprawie **Ł. N.**

skazanego za czyn z art. 288 § 1 k.k.

zażalenia prokuratora

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi z dnia 6 czerwca 2016 roku, sygn. akt IV K 60/16

w przedmiocie orzeczenia o dowodach rzeczowych

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2 k.p.k.

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie w zakresie punktu 2 i w tej części przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2016 roku, sygn. akt IV K 161/04 Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi w punkcie 1. orzekł o zwrocie dowodów rzeczowych w postaci butów czarnych z napisem N. skazanemu Ł. N., zaś w punkcie 2. dowód rzeczowy w postaci butów koloru brązowego z napisem N. nakazał zwrócić Prokuraturze Rejonowej Łódź - Śródmieście.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył w części dotyczącej punktu 2. zażaleniem prokurator wnosząc o jego uchylenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie prokuratora jest zasadne.

Po pierwsze należy zwrócić uwagę, iż uzupełnienie wyroku o rozstrzygnięcie w przedmiocie dowodów rzeczowych, stosownie do treści przepisu art. 420 § 3 k.p.k., powinno mieć miejsce na posiedzeniu, o którym należy powiadomić strony.

Brak takiego zawiadomienia w przedmiotowej sprawie stanowił naruszenie przepisów postępowania karnego, które mogło mieć wpływ na wydanie zaskarżonego orzeczenia w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 2 k.p.k.

Osią sporu w przedmiotowej sprawie pozostaje bowiem kwestia sposobu postępowania z przedmiotami, które jako dowody rzeczowe, w sposób nie do końca właściwy, zostały przekazane przez prokuratora wraz z aktem oskarżenia do Sądu.

Wykonując czynności kontrolne w związku ze sporządzaniem i przekazywaniem do Sądu aktu oskarżenia prokurator powinien dokonać oddzielenia przedmiotów prawidłowo zatrzymanych i zarazem koniecznych dla rozstrzygnięcia o przedmiocie procesu od takich, które zostały wprowadzone do postępowania w sposób wadliwy oraz rzeczy, które są lub stały się zbędne dla postępowania (art. 230 k.p.k.).

Nie można jednak wykluczyć sytuacji, w której na skutek przeoczenia przekazane pozostaną przedmioty zbędne. Sytuacja taka może powstać, tak jak w przedmiotowej sprawie, gdy ze względu na wyłączenie do odrębnego postępowania materiałów dotyczących niektórych osób lub czynów, nie wydzielono z danej sprawy pewnych rzeczy.

Jeśli taki przedmiot figurował jako dowód rzeczowy w wykazie dołączonym do aktu oskarżenia, a tak było w przedmiotowej sprawie, konieczne byłoby wydanie na posiedzeniu (art. 339 k.p.k.) postanowienia o oddaleniu wniosku dowodowego ze względu na to, iż okoliczność, która ma być udowodniona, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k.).

W następstwie tej decyzji można byłoby zwrócić przedmiot prokuraturze, gdyż jego zwrot osobie uprawnionej, np. współpodejrzanemu, co do którego sprawę wyłączono do odrębnego postępowania na etapie postępowania przygotowawczego, mógłby skutkować utratą przez prokuraturę dowodu przydatnego w innym procesie.

W sytuacji, w której przedmiot został przekazany do postępowania jurysdykcyjnego bez określonej funkcji procesowej, np. nie figurował jako dowód rzeczowy, taką czynność przekazania powinno się uznać za bezskuteczną.

W konsekwencji sąd na posiedzeniu powinien uznać przekazanie określonych przedmiotów za bezskuteczne i zwrócić je prokuratorowi (Krystian Markiewicz, Postępowanie z przedmiotami zajętymi na użytek procesu karnego, publikacja internetowa : arch.pg.gov.pl/upload_doc/000001059.doc).

W przedmiotowej sprawie kwestionowane dowody rzeczowe w postaci butów koloru czarnego z napisem N. zostały zabezpieczone u skazanego Ł. N., zaś w postaci butów koloru brązowego z napisem N. u Ł. K., co do którego na etapie postępowania przygotowawczego wyłączono sprawę do odrębnego postępowania.

Przesyłanie zabezpieczonych u tegoż podejrzanego butów do Sądu Rejonowego, jako dowodu rzeczowego w sprawie przeciwko Ł. N. było niezasadne, choć nastąpiło w przewidzianej przepisami postępowania karnego formie, a jednocześnie podczas wstępnej kontroli aktu oskarżenia Sąd Rejonowy nie wydał postanowienia o oddaleniu tego wniosku dowodowego.

Należy zatem uznać, że obecnie po wydaniu wyroku, to Sąd Rejonowy jest dysponentem przekazanych mu dowodów rzeczowych.

Dla wydania prawidłowego orzeczenia w tym przedmiocie zasadne jest zatem właśnie wyznaczenie posiedzenia w trybie art. 420 § 3 k.p.k., zawiadomienie o nim stron i odebranie od prokuratora stanowiska co do przydatności zabezpieczonych u Ł. K. butów dla dalszego postępowania przeciwko temu podejrzanemu celem ewentualnego przekazania prokuratorowi tego dowodu rzeczowego, bądź też, przy stwierdzeniu zbędności dowodu rzeczowego dla dalszego postępowania, postąpienie z nim w sposób przewidziany w art. 230 k.p.k. tj. zwrócenie osobie uprawnionej.